

Nový pohľad na niektoré prírodné globálne procesy - Skleníkové javy, globálne otepľovanie, globálne ochladzovanie, globálne klimatické zmeny - časť 5.

Babčan Ján · Prírodné vedy

01.06.2011

Ako sme uviedli v predchádzajúcej kapitole, globálne ochladzovanie je popri globálnom otepľovaní vedecky dokázaným javom v histórii Zeme. Nemôžeme však povedať, že v časovom slede je zákonitým javom vo vývoji Zeme, skôr môžeme povedať, že je javom náhodným, pretože súvislosti jeho vzniku sa viažu na náhodné javy vyskytujúce sa na Slnku pri procesoch slnečnej aktivity. Zákonitosti sa však prejavujú v tom, že globálne ochladzovanie závisí od slnečnej aktivity, o ktorej sme uviedli (cit. A. Hejduk aj. Stohl, 1987), že nie je konštantná, že sa mení. Príčinou je zrejme nestabilita termojadrových procesov premeny vodíka na hélium a iné prvky.

Kapitola 6 Globálne ochladzovanie

Jasné ďalej je, že globálne ochladzovanie zemského povrchu je vyvolané zníženým prísunom energie, teda slnečného žiarenia na Zem. Limitným dôkazom toho je zaľadnenie určitej oblasti zemského povrchu, prípadne i celého povrchu. Geologické dôkazy to v plnej miere potvrdzujú, práve tak ako potvrdzujú i opačné procesy - globálne otepľovanie.

Nejaká kvantifikácia, ktorá by potvrdila v koľkých obdobiach histórie Zeme vládlo globálne otepľovanie a globálne ochladzovanie dosiaľ chýba a zrejme sa ju nikdy nepodarí komplexne zistiť. Zatiaľ sa musíme uspokojiť s konštatovaním, že tieto dva fenomény sa striedajú, pričom sa jasne ukazuje, že globálne otepľovanie má v dĺžke trvania jasnú prevahu. Veľkou neznámou je, dokedy toto striedanie bude na Zemi trvať. Z doterajších poznatkov vyplýva, že podľa predpokladov o "životnosti" Slnka bude mať globálne otepľovanie ešte dlho časovú prevahu, čo však nemusí znamenať, že doterajšie aktuálne globálne otepľovanie sa môže na globálne ochladzovanie, veľmi rýchlo zmeniť.

V nasledujúcej kapitole si jeden známy (ale našťastie neúplný) príklad tohto druhu priblížime. Z hľadiska záväzkov voči ľudstvu a všetkým živým tvorom Zeme musíme základné články súvislostí globálneho otepľovania a globálneho ochladzovania precízne sledovať a v dostatočnom predstihu robiť príslušné opatrenia. V záverečnom článku budeme o tom komplexnejšie hovoriť.

Poznámka

Na mnohé detaily súvislostí globálneho otepľovania a globálneho ochladzovania čitateľa odkazujeme na predchádzajúcu časť.

Citovaná literatúra

1. Hajduk, A. a Štohl, J.(ed): Encyklopédia astronómie, Obzor, Bratislava, 1987

Kapitola 7 Globálne klimatické zmeny

Klimatické zmeny sa tiahnu celou históriou Zeme. So zmenou teploty zemského povrchu sa zákonite mení i jeho podnebie. Tak ako sa zmenia teploty povrchu v globálnych rozmeroch, zmení sa aj klíma. Pretože teplotu zemského povrchu v globálnom rozsahu nevieme ovplyvniť a meniť, nemôžeme umelo meniť ani globálnu klímu. Akékoľvek plány na globálne zmeny klímy zásahom ľudských faktorov sú odsúdené ku katastrofálnemu neúspechu.

Súčasnú globálne otepľovanie má smer juh → sever. V tomto smere sa zároveň rozširuje fauna a flóra južných oblastí na sever. Nie je však isté, či všetky zložky tohto pohybu sa pohybujú rovnakou rýchlosťou. alebo niektorá z nich má prednosť.

V tomto smere zaujímavé poznatky poskytujú záznamy kroník zo severských zemí, V roku 975 objavuje moreplavec Viking G. Ulfson Grónsko ako územie s rozšírenými lesnými porastmi. V roku 982 vyhnanec Erik Thorwaldsson (prezývaný Červený), pôvodom z Islandu, pristáva na juhozápadnom Grónsku. Od roku 986 túto oblasť pod vedením Thorwaldssona osídľujú početní Vikingovia.

Od roku cca 1200 nastáva však prvý odchod potomkov presídlencov z Grónska so zdôvodnením, že sa veľmi zmenilo podnebie. Podmienky života sa "značne zdrsni" Posledná zmienka o Normanoch v Grónsku je z roku 1408. To už je však z obdobia, keď sa počasie ešte viac zhoršilo a zamrznuté lodné trasy znemožňovali plavbu do Grónska.

Z citátov Wikipédie (wikipedia.org/wiki/gv/1.3.2010) a cestovateľa P. Daubnera (kompas.estrenky.cz, 23.03.08) vyplýva, že okolo roku 1000 (n.l.) bolo počasie na Grónsku podstatne teplejšie ako je dnes. Vyzerá to tak, že Grónsko bolo pod vplyvom globálneho oteplenia. Začiatkom 13. storočia už nastupuje globálne ochladzovanie, zamrzajú južne položené moria a sťahovanie Vikingov pokračuje. Krátke oteplenie koncom 15. storočia prerušilo ochladzovanie (pozri obr. 1 v piatej kapitole), ale začiatkom 16. storočia malá doba ľadová znamenala na tú dobu definitívne víťazstvo globálneho ochladzovania.

Z popisu udalostí sa ukazuje jednak to, ako dlho môže trvať prechod z globálneho oteplenia na globálne ochladenie, a jednak to, akým smerom môže globálne ochladzovanie postupovať.

Záver

1. Globálne klimatické zmeny veľmi jasne sledujú nástup globálneho otepľovania a globálneho ochladzovania.

2. Pretože tak globálne otepľovanie ako i globálne ochladzovanie nemôžeme našimi silami a naším umom ovplyvniť, nemôžeme ovplyvniť ani globálne klimatické zmeny. Akékoľvek pokusy v tomto smere nemôžu byť úspešné.
3. Dve posledné výmeny globálneho otepľovania a globálneho ochladzovania sa podľa teplotných údajov a záznamov kroník uskutočnili okolo roku 1200 (otepľovanie → ochladzovanie) a 1700 (ochladzovanie → otepľovanie).

Kapitola 8 Závery záverov

Javy, ktoré postihli ľudstvo, nevedome už od začiatku 18. storočia a vedome od polovice 20. storočia - globálne otepľovanie a globálne klimatické zmeny - sa dosiaľ nepodarilo zvládnuť. Jednak preto, že pôvodné východiskové parametre riešenia uvedenej problematiky v prospech ľudí boli zle nastavené, jednak pre rozpory medzi rôznymi názormi predkladanými na riešenie jednotlivých problémov.

Východiskové parametre sa opierali o pochybné analógie procesov z planéty Venuše, ktoré sa ukázali ako naprosto neaplikovateľné na pozemské podmienky. Rozpory vznikli pre rôznu úroveň poznatkov, z ktorých jednotliví autori vychádzali. V predkladaných textoch je na jednotlivé rozpory v príslušných vysvetleniach poukázané. V záveroch jednotlivých kapitol sú pripojené nové vysvetlenia daných problémov, prezentovaných na základe nových poznatkov a nových súvislostí.

Ako záver všetkých záverov vychádza konštatovanie, že vo všetkých procesoch danej problematiky - globálneho otepľovania a ochladzovania, globálnych klimatických zmien, skleníkových javoch - o ktorých sa v predložených textoch hovorí, je hlavným a prakticky jediným aktívnym činiteľom **SLNKO**, resp. jeho žiarenie. **Teda nie skleníkové systémy, nie skleníkové efekty, nie oxid uhličitý, nie emisie továrenských komínov atď., ale len a len slnečná aktivita je za všetko zodpovedná.**

Pre nás z toho však vyplýva, že si musíme uvedomiť tú obrovskú energetickú presilu, ktorú nám Slnko vo svojom žiarení posiela. Proti tejto presile nemáme nádej na úspech. To ďalej znamená, že musíme podstatne zmeniť taktiku a stratégiu boja na ochranu ľudí a všetkého živého tvorstva na Zemi pri terajšom pôsobení globálneho otepľovania a všetkých naň viazaných súvislostí, predovšetkým globálnych klimatických zmien. V príprave na ochranu ľudí nemôžeme však zanedbať ani nebezpečie, ktoré hrozí z globálneho ochladenia.

Osobitnú úlohu má výskum základných vlastností Slnka, aby sa proti náhlym a nečakaným zvratom jeho činnosti mohli zavčas pripraviť a urobiť účinné opatrenia.